

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	08-12-2008	Sig. znak: <i>Umo</i>
V vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: <i>020-5/2005/17</i>		

U 1347/2005-33

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višjega sodnika mag. Damjana Gantarja, ob sodelovanju višjih sodnic Agate Zavašnik in Liljane Polanec kot članic senata ter ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je začela tožeča stranka Agencija za trg vrednostnih papirjev, Poljanski nasip 6, Ljubljana, proti toženi stranki Pooblaščenki za dostop do informacij javnega značaja, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi tožene stranke, št. 020-5/2003/9 z dne 6. 6. 2005, na nejavni seji dne 3. 12. 2008

odločilo:

Tožba se zavrne.

Obrazložitev:

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo odpravila odločbo organa prve stopnje (tožeča stranka) in mu zadevo vrnila v ponoven postopek. V obrazložitvi navaja, da je prosilec dne 29. 3. 2003 naslovil na organ prošnjo, da mu omogoči dostop do informacij javnega značaja, in sicer zapisnike vseh sej strokovnega sveta Agencije za trg vrednostnih papirjev v letih 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 in 2002. Prosilec je zaprosil za posredovanje elektronskega zapisa (datotek) oziroma v primeru, da to ne bi bilo možno, fotokopijo zapisa. Organ je izdal odločbo, s katero je zahtevo prosilca zavrnil.

Tožena stranka navaja, da v obravnavani zadevi že odločila dne 23. 9. 2003, zoper to odločbo pa je tožeča stranka sprožila upravni spor. Upravno sodišče RS je v sodbi opr. št. U 1676/2003 z dne 23. 3. 2005 tožbi ugodilo in izpodbijano odločbo odpravilo ter zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek. Ugotavlja, da se ugotovitve in napotki sodišča nanašajo na več tematskih sklopov: 1. napotki vezani na izrek odločbe oziroma procesne napake (1. in 2. odstavek 213. člena ZUP ter 5. točka 1. odstavka 214. člena ZUP); 2. pojasnila vezana na materialno-pravne nepravilnosti; 3. razmerje med Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ; Uradni list RS, št. 24/03) in Zakona o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1). Tožena stranka je v ponovnem postopku odločila, da je pritožba prosilca utemeljena. V obrazložitvi navaja, da mora tožena stranka kot drugostopenjski organ po 2. odstavku 274. člena ZUP odločbo organa preizkusiti v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa tudi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon. Meni, da je smisel in pomen ZDIJZ v njegovi širini in prostem dostopu prav vseh prosilcev do vseh informacij javnega značaja, brez

izkazovanja pravnega interesa ali razkrivanja namena pridobitve informacije. Opozarja, da so zapisniki sej strokovnega sveta organa in informacije, ki se nahajajo v njih, informacije javnega značaja, do katerih ima prosilec prost dostop, razen v primerih, ko se posamezne informacije predmet izjem v skladu s 6. členom ZDIJZ. V tem primeru mora organ ravnati v skladu s 7. členom ZDIJZ. Iz odločbe organa in postopka pred organom izhaja, da ni postopal v skladu z določbami ZDIJZ. Organ bi moral pri svojem odločanju uporabiti 7. člena citiranega zakona in omogočiti prosilcu vsaj delni dostop. Uradna oseba organa bi zato morala iz dokumenta ali dela dokumenta, za katerega ocenjuje, da delno vsebuje informacijo iz 6. člena ZDIJZ, te informacije izločiti in prosilca seznaniti z vsebino preostalega dokumenta. Iz navedenega tako izhaja, da je organ dolžan v razmerju do prosilca po uradni dolžnosti določiti in izločiti morebitne izjeme, ki ne predstavljajo informacije javnega značaja, nikakor pa se te odgovornosti ne more razbremeniti s tem, da dostop do informacije v celoti zavrne. Ker organ ni uporabil ustreznih zakonskih določb ZDIJZ, to pomeni kršitev materialnega prava, kot tudi kršitev procesnih pravil v postopku pridobitve informacije javnega značaja. Po določbi 3. odstavka 251. člena ZUP je zato izpodbijano odločbo potrebno odpraviti in vrniti organu v ponovno odločanje, v katerem mora organ upoštevati pripombe in opozorila iz te odločbe in napotke iz navedene sodbe Upravnega sodišča RS. Organ mora torej v odnosu do prosilca predvsem določiti, katere informacije niso informacije javnega značaja in jih zato izločiti, nato pa po določilu 7. člena ZDIJZ prosilcu omogočiti delni dostop do preostalih dokumentov. Ker je tožena stranka kot drugostopni organ, enako kot organ prve stopnje, dolžna spoštovati temeljnega načela upravnega postopka, je dolžna upoštevati tudi načela ekonomičnosti postopka, kot ga določa 14. člen ZUP. Postopek je torej treba voditi hitro, kar pomeni s čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku, vendar tako, da se priskrbi vse, kar je potrebno, da se lahko ugotovi dejansko stanje, zavarujejo pravice in pravne koristi stranke ter izda zakonita in pravilna odločba. Zaradi navedenega, predvsem pa zato, ker organ toženi stranki ni predložil vseh za odločitev relevantnih dokumentov, je tožena stranka ocenila, da bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil sam organ prve stopnje, zato je odločbo organa prve stopnje odpravila in mu vrnila zadevo v ponoven postopek, pri čemer je organ dolžan pri izdaji nove odločbe upoštevati napotke tožene stranke in Upravnega sodišča.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da iz izreka izpodbijane odločbe ni razvidno niti katera odločba se razveljavi niti kateremu organu se zadeva vrne v ponoven postopek, zato v tako oblikovanem izreku ni odločeno o predmetu postopka niti ni takšen izrek določen. Iz navedenih razlogov je izrek odločbe oblikovan v nasprotju z določbami 213. člena ZUP, kar nesporno vpliva na zakonitost in pravilnost odločbe. Prav tako ni zakonit uvod odločbe, saj je v njem navedena neobstoječa odločba tožene stranke. Iz uvoda namreč izhaja, da naj bi tožena stranka odločala o pritožbi prosilca zoper odločbo tožeče stranke opr. št. 81/1ag-03-(304) z dne 15. 4. 2003, ne pa o odločbi, zoper katero se je prosilec dejansko pritožil, to je o pritožbi tožeče stranke zoper odločbo opr. št. 81/1ag-03-(304) z dne 14. 5. 2003. To pomeni, da je zadeva, za katero v postopku gre, napačno označena. Nadalje navaja, da iz razloga, ker tožena stranka v obrazložitvi ni neposredno navedla vseh razlogov odločbe oziroma ni neposredno navedla vseh opozoril in napotil, pač pa se je glede njih sklicevala tudi na sodbo, se v nadaljevanju izreka tudi glede posameznih razlogov oziroma napotkov sodbe. Tožeča stranka v nadaljevanju tožbe obširno navaja razloge, zaradi katerih meni, da odločitev sodišča ni pravilna. Predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in samo odloči o stvari oziroma podrejeno, da izpodbijano odločbo odpravi in vrne toženi stranki zadevo v ponoven postopek.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi in predlaga, da sodišče tožbo zavrne. Pojasnjuje, da je v uvodu zaradi očitnega lapsusa pomotoma naveden datum izpodbijane odločbe tožene stranke, pri tem poudarja, da je očitek tožeče stranke o nedoločljivosti izreka neutemeljen, v skladu z 223. členom ZUP pa lahko tožena stranka vsak čas popravi pomoto v imenih ali številkah, pisane ali računske ter druge pomote. Odprava tovrstnih napak ne more biti

primarno pravno sredstvo za sprožitev upravnega spora. V uvodu izpodbijane odločbe je namreč jasno navedena pravna podlaga, pritožba izpodbijane odločbe in ime organa, tako da je izrek za organ in prosilca jasen, pregleden ter razumljiv. Meni, da tožeča stranka ne zasleduje cilja razrešitve spora, temveč se izogiba možnosti, da bi o zahtevi prosilca odločila, kot ji je bilo z izpodbijano odločbo naloženo. Poudarja, da tožeča stranka kljub pozivu tožene stranke ni predložila zahtevane dokumentacije niti ni sledila jasnim napotilom Upravnega sodišča iz pravnomočne sodbe.

Stranka z interesom je na tožbo odgovorila. Med drugim navaja, da je povsem očitno, da gre v uvodu pri datumu izpodbijane odločbe le za pisno napako, iz opravilne številke pa je popolnoma jasno, za katero odločbo gre. Meni, da tožeča stranka s tožbenimi ugovori le zavlačuje postopek in odlašča izročitev informacije javnega značaja prosilcu. Predlaga, da sodišče tožbo zavrne.

Tožeča stranka je vložila več pripravljanih vlog, v katerih navaja in vztraja, da iz izreka odločbe ni razvidno niti, katera odločba se razveljavi niti kateremu organu se zadeva vrne v ponoven postopek. Glede očitka tožene stranke, da ni predložila vseh spisov, navaja, da je 2. odstavek 245. člena ZUP, ki je veljal v času, ko je tožeča stranka poslala pritožbo prosilca toženi stranki, določal, da mora organ pritožbi priložiti vse spise, ki se tičejo zadeve. Tožena stranka v pripravljani vlogi zmotno razlaga pojem spisa. Tožeča stranka je namreč s svojo odločbo z dne 14. 5. 2003 zavrnila izročitev dokumentov, ki jih je zahteval prosilec in zato ti dokumenti niso nikoli postali del spisa, kakšni drugi spisi v predmetni zadevi pa ne obstajajo. Opozarja, da je drugačno ureditev predlagal zakonodajalec šele z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP-C), ki velja od 1. 1. 2005 dalje. Navedeni zakon je spremenil določbo 2. odstavka 245. člena ZUP, ki sedaj določa, da mora pritožbi organ priložiti vse dokumente, ki se tičejo zadeve.

Državno pravobranilstvo kot zastopnik javnega interesa je prijavilo udeležbo v tem upravnem sporu.

Tožba ni utemeljena.

Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita. Na podlagi določbe 1. odstavka 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP; Uradni list RS, št.80/99 in nadaljnji) drugostopenjski organ v primeru, ko ugotovi, da je v postopku na prvi stopnji prišlo do bistvenih kršitev pravil postopka, sam dopolni postopek in odpravi pomanjkljivosti, toda če meni, da bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in vrne zadevo organu prve stopnje v ponovni postopek (3. odstavek 251. člena ZUP), torej odloči tako, kot je odločila tožena stranka z izpodbijano odločbo. V obravnavni zadevi je tožena stranka ugotovila, da organ prve stopnje ni postopal v skladu z določbo ZDIJZ, saj pri svojem odločanju ni uporabil določila 7. člena citiranega zakona. Glede na napotila tožene stranke prvostopnemu organu bo v ponovnem postopku organ prve stopnje moral iz dokumenta ali iz dela dokumenta oceniti, ali vsebuje informacije iz 6. člena ZDIJZ, te informacije izločiti in prosilca seznaniti z vsebino preostalega dokumenta. V ponovnem postopku bo moral organ prve stopnje po uradni dolžnosti določiti in izločiti morebitne izjeme, ki ne predstavljajo informacije javnega značaja. Ob dejstvu, da z dokumenti razpolaga tožeča stranka, tudi sodišče ocenjuje, da bi pomanjkljivosti hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, zato je pravilna odločitev tožene stranke, da je zadevo vrnila temu organu v ponovno odločanje. Hkrati je drugostopni organ organu prve stopnje dal tudi napotke, glede česa je treba dopolniti postopek. Sicer pa bo imela tožeča stranka v ponovnem postopku ob morebitni zanjo neugodni odločitvi možnost sprožiti postopek in uveljavljati tožbene ugovore, ki se nanašajo na sporno zadevo. Glede na navedeno tožeča stranka s tožbo ni mogla uspeti.

Sodišče ne more slediti tožbenemu ugovoru, da v izreku tožena stranka ni odločila o predmetu zadeve niti ugovoru, da izrek ni tako določen, da bi bilo razvidno, katera odločba se razveljavi in kateremu organu se zadeva vrne v ponoven postopek. V uvodu izpodbijane odločbe je navedena pravna podlaga, pritožba, izpodbijana odločba in ime organa, tako da je izrek po presoji sodišča dovolj jasen. V uvodu je namreč navedeno, da je tožena stranka odločala o pritožbi zoper odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev, v oklepaju pa je navedla, da je to organ. V izreku pa je navedla, da se zadeva vrne organu, torej tožeči stranki, v ponoven postopek. Dovolj natančno je po presoji sodišča opredeljena tudi izpodbijana odločba, pri tem pa sodišče ocenjuje, da gre pri datumu izpodbijane odločbe za očitno pisno pomoto, ki jo lahko organ v skladu z določbo 223. člena ZUP vsak čas popravi.

Glede na navedeno je sodišče tožbo na podlagi 1. odstavka 63. člena v zvezi z 2. odstavkom 105. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1; Uradni list RS, št. 105/06) kot neutemeljeno zavrnilo.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena.

V Ljubljani, dne 3. 12. 2008

Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe